

Nolite sperare
et captivas nolite conparare
ne si affuerint nolite cor apponere
Sicut locutus est deus heri ad
quoniam pulchritudo dei est et tibi conparatio
misericordia: quia in reddis
ut uetera opera sua. **ps. dauid.**
Dicit deus unicus: ad te de
vigile. **S**icut in te animi
mea: quam cum propter tibi
mea. **I**n terra deserta in
agrola sic in sancto appa
ut: ut uiderem uirtutem tuam
glam tuam. **Q**uoniam nichil
misericordia tua super uitas: h
mea laudabunt te. **S**ic benedi
te in uita mea: et in nomine
meo manus meas. **S**icut h
et pinguedine repleatur an
mea: et labris exultationis lau
dit os meum. **S**ic memor sum
stratum meum in uirtutibus
meis in te: quia finis adu
meis. **E**t in uelamento al

132,5 (4947)

II / 132

W
O
T
H
C
H
T
E
N
N
O
V
M
B
R

AUGUSTI
GYMNASII
GORLICENSIS
PALAESTRA
ORATORIO-POETICO-SCENICA,
NICA,

b. e.

EXERCITIA
ORATORIA, POETICA, SCENICA,

publice,
aut in Perorantium Cathedra, aut in
Theatro Scenico,

A
Florentissima Juventute Scholastica
Gymnasii Gorlicensis,

intra
Doctrina instaurata ac publicata

DECENNIIUM ULTIMUM,
AUDITORIBUS ac SPECTATORIBUS

ERUDITIS,

PRÆSTITE
M. CHRISTIANO FUNCCIO,
RECTORE GORLIC.

pleraq; a quo s' sumptos, b. e. e prompta
memoria, exhibit.

TOMUS IV

ACADEMIA
Gymnasium
Görlitz
PALASTRA
GRATORIO PECTICO
NICA

EXERCITIA

GRATORIA PECTICA SCHEMATA

[Faint, illegible handwritten text]

EXERCITIA
AUDITIONIBUS STECTOR
FRUITIS

Palastra
Gymnasium

CHRISTE VERBALIS

Ad Isocratis sententiam,

Sola sapientia ex omnibus possessionibus immortalis est bonum.

214

Elab. metr.

Da veniam precor, o Praecellentissime FUNCTI, Preludium.

Ad cineres Rector mihi Patris adinstar amande!

Vos totidem patriae furenes ob commoda nati
Scandenti cathedram mihi, queso, ignoscite cuncti.

Carmen enim curtum gracili modulabor arena,

Florentis Soppiae, Roma sapientia dici

Quae quondam meruit, magno exultante Senatu,

Pro modulo ingenii nostri Eulogium canturus.

Hinc licet in presenti ego praevia pangere metra

Haud possim, mihi dum mea novdam bina labella

Tinxit et ipse chelym intendit Apollo sonoram:

Audendum tamen heic aliquid semel esse putavi.

Audaces fortuna juvat, me diva juvaret

Audentem cur non grato conamine Pallas?

Hujus enim proprium est et Rhetoris atq; Poëtae

Quae, quaecumq; sent, bene quae meditantur et illi,

Excipere haud torvo vultu, sed fronte serena.

Est igitur, culta placida assistente Minerva,

Alba jacta mihi: ad cursum stet cymba parata:

Dulcia fluctuosi transgressus littora portu,

Dum mea abhinc avide mens vult contendere in altum.

Vos, video quos presentes, afflabitis auram

Leni cantorem me vestri rite favoris:

Quò liceat letus placidum contingere portum.

Nempe mihi faciles vestras prebebitis aures,

Ad breve facturi tempus linguis animisq;

Orator si qui solet, quem Græcia quondam

Blandula Musarum genetrix et maxima Phoebi

Cultrix, in gremio fovit, mereatur agalma

Laudis, erit vix quisquam, vel me sedivæ, qui non

Unanimi sensu sentiret, Isocratis esse

Exordium.

R

in quod in
abuntur Phil
buntur, per
le, pfeisse.
mtes cathedra
tabuntur
si q à long
ro? Ligo
voce requa
stum corda
lequatur.
epullare
et gente et
esse. Ideo
trazo h
cognitam.
q. in trans
rem auscultat
Auscultat
dam votis
taet. Si
ti, ita dilect
na ex
ptoribz gau
to esse pulc
vete! ut vir
grendo in
do facite: ve
laviffos lig
tiffi non po
Magist
vos stud
succem et
stiam et do
itis a ullo d
sit orakula
i fitis, quae
ciat.

ixi
HAGEN
VIIS.

Nomina, laudari quae cunctis digna putentur.
Clarus vir hic eo magis erat, quo rarior ullus
Ipsius Orator fuerat celeberrimus aro.
Ejus ab eximio fluxit mel Nectaris ore:
Ejus et insedit tabris ipsissima Peitho,
Sive styli spectet Lector momenta. Pelaggi,
Sive etiam spectet quoniam et pondera rerum.
Equis enim nescit Veneres fravess, legones:
Lucis passim seateb in scriptis Orator amandus.
Atreto reliquas inter, quas ipse reliquit
Terricolis doctis, summa cum laude triumphat
Gnoma haec, forte sonans sic: Est sapientia sola
Immortale bonum e cunctis, quae possidet orbem
Haec paucis quanquam confect sententia vertis:
Continet ipsa tamen gradioni pondere verba,
Verba, quibus merito nihil est jucundius, atq;
Rebus in immenso cunctis pretiosius orbe.
Scilicet adverse vario discrimine sortis
Fortuna victrix sapientia non agitur:
Cetera bona, quae vulgo nobis externa vocantur:
Qualia divitiae, humorum atq; aeris acervus:
Qualia forma et honor, mortali sanguine cretis,
Indignis pariter ac contingunt dignis.
Protinus adversi haec jactantur turbine fati.
Coelica sed premitur non sic sapientia, spernens
Aevi levitatem, nec non tudibria mundi.

Propositio. Venus ergo nihil potuisse ab Isocrate dici,
Pace tua, studiosa Cobors, dicturus Ego adsum:
Adlum dicturus breviter: Sapientia tandem
Quas habeat summo juris non absq; triumpho.
Mobile quippe bonum existit sapientia vera,
Nentiquam ab ullo hominum capiens primordia, Jovis
Ab summo sed natales trahit ipsa. Perennis
Ejus enim fons est: quod nos quoq; verba Lucretii
Docta doceant: Deus ipse fuit, Deus, include Mem

Qui Princeps
Nunc apper
Fluctibus e
In tam tran
Hactenus
Juxta hac
Humani, p
Iq; bonis a
Ergo igitur
Pars sentit
Sic non tu
Quid? qu
Namq; pa
Vivatem, lo
At ego na
Illico abbe
Auribus ac
Fianturi po
Sunt ex ac
Fluxa et o
Et non lo
Humanam
Mempe qu
Corpus et
Inter et bo
Opportuna
Pondera q
Efficiunt c
Firma vale
Praesertim
Ut delede
Miram non
Dicite mi
Hoc sit in
Exsilarant
Delicias j

Qui Princeps vite rationem invenit eam, qua
 Nunc appellatur sapientia: quid, per artem.
 Haec tibi est tantis vitam tantisq; tenebris
 In tam tranquillo et tam clara luce locavit.
 Hactenus Aonidum castissimus ille Sacerdos.
 Juxta hac hanc Sophia structuram corporis intrat
 Humani, semper sed nostra in mente vocatur,
 Sed bonis animi ipsa bonum prestantius exstat.
 Ergo igitur nostra ut princeps non damna sepulchri
 Pars sentit, sed et hac post fata suprema superstat:
 Sic non tulla videt unquam sapientia victrix.
 Quid? quod et aeternos pariat sapientia fructus.
 Nam, parit nobis virtutem, conciliatq;
 Vitam, longeva. ferat quam gloria famam.
 At ego ni faciam, Dilecti, tacite vobis,
 Illico abhinc Sophia tandem ad contraria diva.
 Auribus accipitote proinde sequentia vestris,
 Fanturi porro linguis animisq; canenti.
 Sunt ex adverso bona vana fugacia, nec non
 Fluxa et opes et honores, et mellita voluptas,
 Et non laesa valetudo, spectantia dona
 Humanam sortem, vitam spectantia nostram.
 Nempe quod immensum datur seie discriminis inter
 Corpus et humanam sortem spectantia dona,
 Inter et hocce bonum, menti quod convenit ipsi.
 Opportuna quidem nostris sunt singula rebus.
 Pondera gatarum profunt, utamur ut ipsis:
 Efficiunt celebres ut collaudemus honores:
 Firma valetudo facit, ut valeamus et ipsi,
 Praesertim si sit violenti nescia semper.
 Ut delectemur praestab jucunda voluptas,
 Miram non unam juvenem dulcedine mulcens.
 Dicite mi, Juvenes, an res acceptior istis
 Hoc sit in orbe bonis, aut sit jucundior ulla?
 Exsilarant mentes, implent praecordia amore:
 Delicias faciunt, et mutua basia miscunt,

Contrarium.

Dulcia dum spirant, dum gaudia mille propinant
Quam misere vero, juvenes, is fallitur ipse:
Hicce bonis qui confidit, mireq; superbit,
Cum tamen infirmis pedibus stent, cumq; fugaci
Tempore labantur. Quid? Sævum nonne voluptas
Ducit ad exitum, mortalia pectora pasceas?
Ergo bonum est vita non immortalitate, sed ipsa
Nimine ventoso venit, atq; repente labascit.
Non id contingit, Sophia. Sapientia sola
Intemerata manet, manet inviolata, sinistra
Fortiter excipiens fortuna, spicula quaq;
Si licet incombans plures seu funderi voces,
Accipite, queso, juvenes, mihi semper amici,
Pauca, quæ Simili sint exornata gemello!
Scilicet ab perquam validis radicibus hærens
Arbor, et extensos tollens ad sidera ramos
Non facile eruitur ventis et turbine sævo:
Hæc licet iratis aquilonibus ipsa agitetur:
Sicut et ætheris moles circumvaga flammis,
Cynthius, Heliadum genitor, fax publica mundi,
Purpureo constans illustrat lumine terras,
Ipseq; sublimi semper resplendet Olympo;
Perpetuo contra variat sua cornua Luna
A Sole accipiens lucem sub nocte quieta:
Tempore sic etiam quovis sapientia durat,
Durat, et ipsa sibi faciem quoq; servat eandem.
Dissimilis tamen est ratio arboris atq; coruscæ
Solis. Nam ventis tentata diutius arbor,
Arbor, longinquis veluti confecta diebus,
Præcipiti dabitur tandem ipsa aliquando ruina:
Hæc aliter nitidi radiantia lumina Solis
Perpetuas olim sunt expertura tenebras.
Vera sed occasum minimè sapientia sentit,
Consistens nullis seclorum in secula metis.
Hæc per se splendet semper, nec sordibus unquam
Obsolet immundis aliorum: testis ut inquit
Flos illibatus populi, suadæq; medulla,

Simile.

Tullius. Cr
Vultis: agam
Vel sexcenta
Luce qua p
Ordine perce
Semper vari
Prodeat in
Regia proge
Obse fuit m
Vultis Sop
Sex guarda
Virtut ad huc
Dummodo p
Noone Pia
Direpta pa
Quinquam
In bene Pa
Obspice, car
Excessit pa
Hæc ferri
Nam volat
Multa qu
Hujus ser
Nostris. J
Hæc dum
Incidit in
Qui Sophia
Comicus et
Dicere ama
Immo nec a
Nemina,
Cum Gene
Divinum
Quid Fla
Liber, bon
O coeleste
Omnibus ex

Tullius. Ergo nihil sane praestantius illa.
 Multis: agam Exemplis, Chari juvenes, vobiscum:
 Vel sexcenta mihi iamjam profere liceret,
 Nunc qua pagina habet sacra, nunc qua pagina longo
 Ordine perceret multa cum laude profana:
 Semper narrando si non peccare viderer.
 Prodeat interea praemultis illa Davidis
 Regia progenies, Salomo: quo major in amplo
 Obe fuit nemo: quem non superavit et nullus
 Multis Sophia: sed prisca viventi aevi,
 Sed quondam venturus posterioribus annis.
 Vivit adhuc Salomo sapiens: victurus et ipse:
 Dummodo persistat spatiosi fabrica mundi.
 Noane Dias Sapiens, reperit quem clara Priene,
 Directa patria, Sophiam servaverat omnem:
 Quaequam perdidisset, poterant qua perier. Atq;
 Subvenit Philosophus portavit hic omnia secum.
 Aspice, cara Tobo, sapientem quae Solonem:
 Cessit palmam cui septem fama Sophorum!
 Hanc feruisse putas? Minime. Cum laude perenni
 Nam volat alterno sermone per ora virorum.
 Multa quid egregio tandem de Soerak dicam?
 Hujus scripta quidem saepe oculis exposita supersunt
 Hostis: sed nomen superest per secula multa.
 Haec dum plura loci, juvenes, adducere conor:
 Incidit in mentem Divi Siracidis illud:
 Qui Sophia fruitur, magnos acquirit honores.
 Coniens et Graecus Κησιμ' hanc ἀρετὴν αἰγέτωρ esse
 Dicere amat: quondam possit non eripi ab ullo.
 Immo nec dubitant doctorum clara Virorum
 Numina, Pharaeus, qui praclarissim' auctor,
 Cum Seneca, merito qui prudenterissimus auctor,
 Divinum Sophiam atq; bonum immortale vocare.
 Quid Flaccus? Sapiens unq; minor est fore, dives
 Liber, honoratus, pulcher, Rex deniq; Regum.
 O caeleste bonum! Bonum & immortale bonorum!
 Omnibus est mundi melior sapientia rebus.

Testimonium

Conclusio. Desino plura loqui, Ferveram sacrata Corona,
Qua bibis è Clario jucundos fonte liquores.
Desino. Namq; tuis, quid sit Sapientia vera,
Auribus haesisti. Nimirum quod fiet ipsa
Audisti immortale bonum, vetet ipsa moriri.
Vos igitur, Furenes, decet et contendere remis
Et velis: Sopia ut vobis possessio tandem,
Nominis obtingat magna cum foenore vestri.
Ne vos peniteat didicisse fideliter artes:
Quae dant nomen, opes, summos qua dant et honores.

Cecini
Christiang Hagendorff

Orationis Politicae
de
VIRI POLITICI-

in adversa fortuna fortem sese pro-
vantis ac praestantis
laudibus,
Clab. Gtman.

Exordium.

Virite fortes
Fortiaq; adversis opponite pectora rebus.
Lobt tagget in der Welt! Ihr müßt von Unglück =
Pallon
Ich, imer vitterlich zur Gegenwart sollen.
Alle, allzeitlich beschreiben in. Vergeblichste Illusion, doch
beten sie mich nicht unbillig an die schon verlor, unbillig
unter andern, jüngersten, Verdusten Horatis als ein lieblich
Dissolan zu seiner Zeit gesungen, und I ganzen Welt gleichsam
in einem klaren Spiegel zu betrachten von Augen geschaltet
hat. Und in Verlesung, wenn wir nicht diesen Auser

manche zu
die Welt alle
begonnen ma
von Unstimm
Inseln im
Lautst
und hat
Lijon
Broschü
ich von
Lieder
Dum im
Dum
folgt
Englisch
größten
verweisen
mäßigen
Lose
massen
in im
folgt
Quon
Fortitudo
V
Lohn
Lan
auf
Lange
Mens
Laf
Vor
Und
ich
gold
Laf
Gamp

...at cor illius **U**allia
...us sup oleum : et ipi
...ata sup dnm quam non
...c emittet : et non dabit mu
...uctuacionem iusto **T**u
...ces eos : in putrem mitteris
...a sanguini et doli no amitt
...nt dies suos : ego aut spero i
...dum.

...erit dominus captivitatem plebis sue
...scere mei d
...quonia soul
...ne homo : **Q**uia
...ie impugnans tribulavit me
...nihilauerunt me in
...quam multa bellantes ad
...me **A**b altitudine
...ego uero in te spero **T**u do
...sermones meos in deo spera
...tuncbo quid faciat michi
...ota die uerba mea exaltau
...rum me : omis cogitatio
...um **I**nhabitabit

Nolite sperare
in carnis uoluntate
ne si affuerit nolite cor
Sicut inquit est deus
quia puritas dei est et tibi
misericordia : quia in uerbis
et uita opera sua . **ps dauid**
Dominus inquit : ad te de
vigila . **S**icut in te anima
mea : inquam inquit propter tibi
in terra deserta in
agrola sic in sancto appa
re : ut uiderem uirtutem tuam
glam . **Q**uoniam inquit
misericordia tua sup uitas :
mea laudabunt te . **S**ic benedi
ct in uita mea : et in nomine
meo manus meas . **S**icut in
et pinguedine repleatur an
ima : et labris exultationis lau
dat os meum . **S**ic memor fui
lustrum meum in matutina
talor in te : quia inisti ad me
meus . **E**t in uelamento ala

...at cor illius. **U**allia
...us sup oleum: et ipi
...ata sup dnm suam
...c emittet: et non debet
...actuatorem iusto. **C**u
...des eos: in putrem
... sanguinum et dolosi
...nt dies suos: ego aut
...dignu.

...ertit dominus captivitatem plebis sue
...scere mei ds
...quonia soul
...ne hano: **Q**uia
... impugnans tribulavit me
...culauerunt me
...antiam multa bellantes ad
... me. **A**b altitudine
... ego vero in te spero. **U**n do
... sermones meos in do
... tuncbo quid faciat michi
... ota die verba mea
...rum me: omis cogit
...unt. **I**nhabitabit

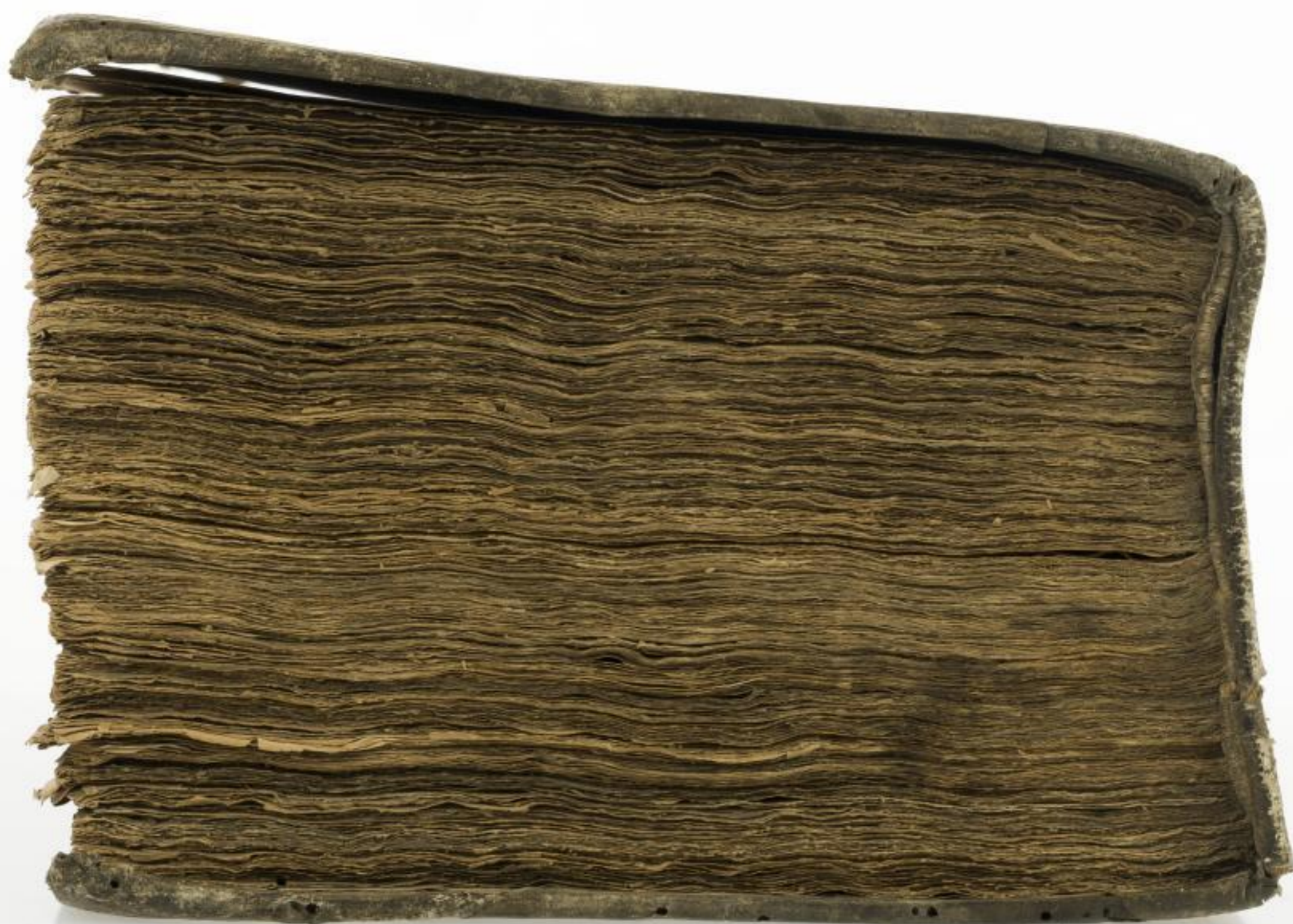
GRAND
PALAESTRA
ORRATORIA DE FLORENTIA

TOMUS
IV.

132.

OPUS
PALA...
RUBRICATA

TOMUS
IV

732

...olite sperare
...capinas nolite compa
...affluant nolite ad
...nitus est et nbi
...putribas det est et nbi
...idra : qu... in reddis
...spera sua : ad te de
...is : ad te de
...ita : ad te de
...terra delecta in
...in sancto spera
...ut videri virtutum nich
...iam : noniam nich
...cordia tua : si leti
...idabunt te : si leti
...vita mea : et in nomine
...viamis meas : si leti
...labius ceulacionis
...memor in manu
...qua finit ad
...vichamud

...at cor illu. **U**allu
...sup olein. **U** et ipi
Acta sui. **U** dnu nram
...cuntret: et non
...m
ides eos: in pua m
...m
...anguini **U** **U**
...it dies suos **U** **U**
...erit dominis **U** **U**
...fere me is
...monia **U** **U**
...ne homo: **U** **U**
...impugnans **U** **U**
...muerunt me **U** **U**
...miam multa **U** **U**
...me **U** **U**
...vero in te **U** **U**
...triones meos **U** **U**
...quo quid faciat **U** **U**
...ota die **U** **U**
...um me: omis **U** **U**
...uabit **U** **U**

AUGUSTI
GYMNASII
GORLICENSIS
PALAESTRA
ORATORIO-POETICO-SCENICA,

EXERCITIA
ORATORIA, POETICA, SCENICA,

publice
aut in Perorantium Cathedra, aut in
Theatro Scenico,

A
Florentissima Juventute Scholastica
Gymnasii Gorlicensis,

intra
Doctrinae instauratae ac publicatae

DECENNIVM ULTIMVM,
AUDITORIBUS ac SPECTATORIBUS
ERUDITIS,

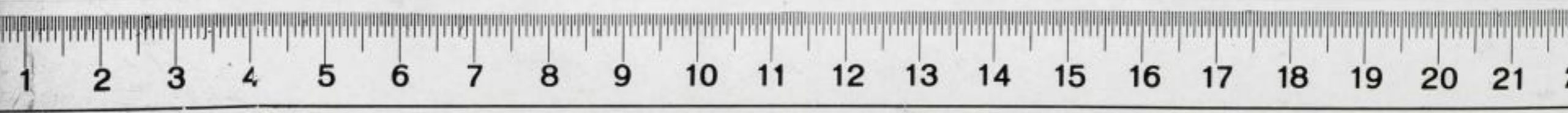
PRAESTITIT
M. CHRISTIANO FUNCCIO

RECTORI GORLICI.

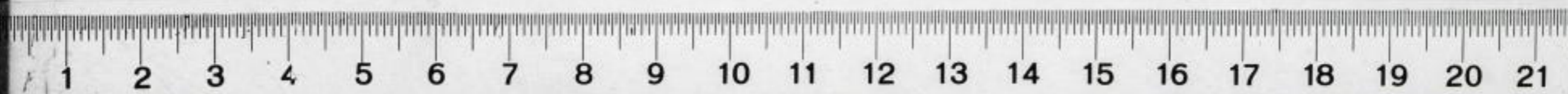
*pleraq; auro s; somnoso, h. e. e prompta
memoria, exhibit.*

TOMUS IV

I. Orationes de ...
 II. Orationes de ...
 III. Orationes de ...
 IV. De Natalitia ...
 V. Orationes de ...
 VI. Orationes de ...
 VII. Orationes de ...
 VIII. Orationes de ...
 IX. Orationes de ...
 X. Orationes de ...
 XI. Orationes de ...
 XII. Orationes de ...
 XIII. Orationes de ...
 XIV. Orationes de ...
 XV. Orationes de ...
 XVI. Orationes de ...
 XVII. Orationes de ...
 XVIII. Orationes de ...
 XIX. Orationes de ...
 XX. Orationes de ...
 XXI. Orationes de ...
 XXII. Orationes de ...
 XXIII. Orationes de ...
 XXIV. Orationes de ...
 XXV. Orationes de ...
 XXVI. Orationes de ...
 XXVII. Orationes de ...
 XXVIII. Orationes de ...
 XXIX. Orationes de ...
 XXX. Orationes de ...

XI. Perpetuum Rei verae
Monumentum, Posteritati,
si quae futura, sera, iussu
Auctoritate Amplissimi
mi Ordinis, positum

ut *Siolas* insperante:
ut *Vir* denotens *Decorum*!
et *Carium*, *Vir* *Lusatii*, *Marmor* *ferre*!

tanti *Geris* *Sumulo* *quod* *imponatur*.
Ar *dentem* *ferre* *Stylam*:

Atq *corpore* *Titulum* *hunc* *inscribite*:
ANNO *MDCCXXII* *DECUS* *PAU* *DE* *VI* *ET*
GRATIA *VI* *RTUS*

ANNO *MDCCXXII* *SIB* *HOC* *TENUS* *MAR*
MORE *CH* *XXII* *ET* *ET*

Vivet

Callig. & Inf. in unum
Beholdig. L. v.

75

115

Denk in allen Dingen so wie es in allem Leben überwinden und
hoffe in die Tröstlichkeit des ewigen Lebens in Jesu
Christo. In dem Namen des ewigen Lebens Amen auf die
Ehre des ewigen Lebens.

Hier liegt ein Heiden: der mit dieser Welt um-
geben.
Wie fromm, demüthig, keusch in ihrem ganzen
Leben.
Die stets erweisen hat: gebt, reiser, zu
verben:
In gläub: daß die recht selb-reich
gewesen sey.

710

liefen und billigen Verkauf zu belegen
sind erlöblich, dass Josep Gump in der
Handgelehrte nach bey begabener Golegans
mit Abstattung pflichtigen Aferwant und ge
brunden Erbbrüderung zu erweisen und zu
sülden. In wie im übrigen Solange wir
in dieser Beuligkeit seyn, werden

Das

Josep Gump

Josef Gumpert Postmeister
Scheinitz - Steing.

854.

